

A CONSEQÜENCIA D'UNA PLANXA

L'opinió: — ¡Arri allá, Tres... pastanagas!

(Dib. d'APA.)

—Quan un vol, tot se logra.
 —¿Que vol dir que encara 'n tindrem per rato d'estar aquí plantats?...
 —No, senyora: están á punt de sortir. Podríam comensar á acostarnoshi.
 —Precisament és per lo que no 'ns hem mogut d'aquí, per no tenir que... ¿Vosté 'm compren?...
 —¿No 'n fassi cas! És molt rara la mamá!
 —(No deuria pensar aixís vint anys enrera.)
 —Ara!... ¡Ara!...
 —Noya, déixam agafar del bras. (No vull que aneu endavant tots sols.)
 —¡Miris, vosté, que ofegarà aquesta criatura!...
 —Perqué no se la posa á bras.
 —¿Qué no hi veu?... Ja és massa gran pera ser tan badoch.
 —Ara!... ¡Ara surten!
 —¡Jesús!... ¡Quina apretada!
 —¡Guardia, haga usted el favor!

—¡Fuera!... ¡Que baile!
 —¿Qué passa que tothom mira?...
 —Es aquell senyor, que crida perquè li apretan la filla.
 —¿Y per aixó tant rebombori?...
 —¡Ja veurá, cadascú se sent del seül!
 —¡Vaja, dona! Hi há cosas que fan riure.
 —¿Vosté també és d'aquestos?...
 —No, senyora; però ja se sab: qui no vulgui pols... que no vagi á l'era.
 SANTIAGO BOY.

SAL DE CARDONA

Un pagés á qui anomenavan Puny-clós, havia sigut tota sa vida borratxó en grau superlatiu, y més avar encara que borratxó. Ja n'óit vell, enmalaltí, y fou arribada sa última hora. En l'agonía conservava tots els coneixements, y se n'anava del món ab gran recansa de morir.
 No volgué cap capellá, y en vista d'aixó la

ANTI-CULTURAL

—Protesto ab tota la meva energia contra el pressupost de cultura.
 —Donchs digui que vosté no és católich sinó Protestant.

(Dib. de NANCH.)

TORNANT DEL MEETING

—¿Qué t'ha semblat?
 —Que's l'obra més bunyol que s'ha fet may al Tivoli.

(Dib. de MARTORELL.)

LLIBRES

EL HOGAR Y EL TRATO SOCIAL. *Arte de embellecer la vida, por Laura Garcia de Giner.*—Un tractat complet del viure correcte, honesta y agradablement en la llar doméstica, y de tinura, cortesia y bona educació en el tracte social.

L'autora, que és una distingida dama ben coneguda en la societat barcelonina per sas condicions d'escriptora y artista, demostra en el seu llibre l'atenció que li mereixen els refinaments de la vida de relació, adorno de tota persona que aspi: á ser ben considerada. «Tothom—diu—procura a radar per las sevas qualitats físicas fins á l'extrem de que alguns farien grans sacrificis pera modificar la seva figura y embellirla: aixís, donchs, deuria tots fer agradable la part moral, més susceptible que aquella de millora»

Las reglas que dona á profusió, clarament puntualizadas, se refereixen á todas las manifestacions de la vida y del tracte social: visitas, presentacions, compliments, reuniones, velladas musicals y altrás festas domésticas, dinars y banquetes, correspondencia, invitacions, targetas, vestits y condicia personal, criats y manera de tractarlos, conversas, jochs, balls, hospitalitat, regalos, bodas, bateigs, amichs, y urbanitat ab las personas de todas edats y condicions. La manera de tenir la casa y de comportarse en ella, ompla una part considerable del llibre.

De la seva lectura se 'n treu una impresió excelent: engendra un desitj de quedar bé y esser correlativament ben considerat. Per més que algunas reglas á certs esperits superficials els hi semblarán nimias, atentament consideradas salta á la vista que todas tenen la seva importancia.

La publicació del llibre de la Sra. Garcia de Giner ve molt oportunament á Barcelona, ahont, en punt á fina educació y modals correctes, queda encara molt camí per córrer.

RATA SABIA.

UN AMANT DE CATALUNYA

En Joan Fastenrath, l'amant de Catalunya, propagador de la literatura catalana á Alemania, instaurador á Colonia de la festa dels Jochs Florals tal com se realisa á Barcelona, ha deixat al morir, un motiu de agraïment que arrelará en l'ànima de Catalunya, traurá cada any florida y no s'assecará may més.

Ha fet un legat de deu mil marschs als Jochs Florals de Barcelona, disposant que 'ls interessos que produheixi aqueta suma siguin destinats á la creació d'un premi anyal que porti 'l seu nom.

Aixís ha procedit un extranger ben agra-dat de las nostras cosas. ¡Si devia estimarlas, quan al morir se n'ha recordat en una forma tan delicada!

El premi Fastenrath, al mateix temps que un etèrn tribut d'honor al amorós poeta que l'ha instituhit, ve á ser en certa manera una acusació als molts catalans, que pod'nt y devent, no 's recordan poch ni molt d'unir el seu nom á la nostra cultura.

De las riberas del Rhin ens havia de venir aquest exemple y aquest estímul.

GENT DE MAR

—Ja ho veus: el «Cataluña» en tres días s' ha plantat á Barcelona.
 —Bé, si: als dinou anys d'edat és un viatget que ja 's pot fer sense matarshi!

(Dib. de R. Opisso.)

TEATRES

PRINCIPAL.—Parada y taverna es un sainet dels senyors Figueras Ribot y Francesch de Boter, uns felissos imitadors de l'Emili Vilanova, però imitadors al cap-d'avall.

El sainet és mogut, y els personatges són ben observats.

L'interpretació fou feta ab amore. Abans y després de l'estrena, una senyoreta, Mercé Sales, segons varen dir, va cantar diferents arias, ab expressió, bon gust y escola.

Peró, en lloch de ser al Principal, semblava que fossim á Romea.

MÚSICA

El prop passat diumenge de Rams tanca-ren sas portas, per acabament de temporada, Eldorado y el Tivoli.

En el primer teatre s'hi ha fet género chico, mitja y gran aixó és, el personal ha cantat desde la sarsuela més insignificant fins á la Lucia. S'ha reproduhit l'ópera en un acte de Tomás Bretón *Guzmán el Bueno*, que ha resultat una antigalla. En cambi, *La Verbena de la Paloma* és més fresca que may.

En el Tivoli l'héroo fou en Mulleras, un tenoret que sab la seva obligació, y el día del seu benefici omplená 'l teatre ab la Tosca.

El diumenge de Pasqua, gran repicament d'Alaluya al Liceu, que comensará ab el célebre barítono, ab nom de dona Titta Ruffo, qui cantarà l'*Amleto* ab la nostra paisaneta Gracieta Pareto, que fa una carrerá més rápida que un automóvil.

Dirigirá el futur mestre de la Scala de Milan, Sr. Vitale.